त्रासमर्थस्यैते पक्षाः "क्षपयेताश्विने शक्र ! यावत्छुक्ला तु अष्टमी। पूजयेन्मङ्गलां तत्र मण्डले विधिवत्कृते। सर्वसम्भारसम्पन्ने सर्वसिद्धिविधायके। सर्वकामानवाप्नुयात्" इत्यादि।

मङ्गल्यसप्तमीव्रतं गुरुड़पु० "मङ्गल्यं परमिच्छन्ती मङ्गलायतनं हरिम्। अर्चयेद्विनता देवं सप्तम्यां समुपोषिता। माङ्गल्यं परमिच्छन्ती व्रतेनानेन चाप्नुयात्। पुमानपि यशः कीर्त्तिं बलमायुश्च विन्दति"।

मत्स्यद्वादशीव्रतं धरणीव्रते "मार्गस्य शुक्लपक्षे तु दशम्यां नियतात्मवान्। स्नात्वा देवार्चनं कृत्वा अग्निकार्य्यं यथाविधि। शुचिवासाः प्रसन्नात्मा हव्यं चान्नं सुसंस्कृतम्। भुक्त्वा पञ्चपदं गत्वा पुनः शौचं तु पादयोः। कृत्वाऽष्टाङ्गुलमानन्तु क्षीरवृक्षसमुद्भवम्। भक्षयेद्दन्तकाष्ठं तु तत आचम्य यत्नतः। स्पृष्ट्वा खानि तथाद्भिश्च चिरं ध्यात्वा जनार्दनम्"। खानीन्द्रियाणि "शङ्खचक्रगदापाणिं पीतवस्त्रं किरीटिनम्। प्रसन्नवदनं देवं सर्वलक्षणलक्षितम्। ध्यात्वा जलं गृहीत्वा तु भानुरूपं जनार्दनम्। दृष्ट्वार्घ्यं दापयेत् पश्चात् करतोयेन मानवः। एवमुच्चारयेद्वाचं तस्मिन् काले महामुने!। एकादश्यां निराहारो भूत्वाहमपरेऽहनि। भोक्ष्यामि पुण्डरीकाक्ष! शरणं मे भवाच्युत!। तेषां मध्ये शुभं पीठं स्थापयेद्वस्त्रसंयुतम्। तस्मिंश्च रौप्यं सौवर्णं ताम्रं वा दारवं तथा। अलाभतस्तोयपूर्णं कृत्वा पात्रं ततो न्यसेत्"। अलाभतः सौवर्णादीनामलाभे दारवमपि कुर्य्यादित्यर्थः "सौवर्णं मत्स्यरूपेण कृत्वा देवं जनार्दनम्। वेदवेदाङ्गसंयुक्तं श्रुतिस्मृतिविभूषणम्"। तोयपूर्णं पात्रं कृत्वा तत्र मत्स्यरूपं जनार्दनं न्यसेदित्यन्वयः "तत्रानेकविधैर्भक्ष्यैः फलैः पुष्पैश्च शोभितम्। गन्धैरन्नैश्च धूपैश्च अर्चयित्वा यथाविधि। रसातलगता वेदा यथा देव त्वयाऽऽहृताः। मत्स्यरूपेण तद्वन्मां भवादुद्धर केशव!। एवमुच्चार्य्य तस्याग्रे जागरं तत्र कारयेत्। यथाविभवसारेण प्रभाते विमले तथा। चतुर्णां ब्राह्मणानां च चतुरो दापयेत् घटान्"।

मदनद्वादशीव्रतं मत्स्यपु० "चैत्रे मासि सिते पक्षे द्वादश्यां नियतव्रतः। स्थापयेद्व्रणं कुम्भं सिततण्डुलपूरितम्। नानाफलयुतं तद्वदिक्षुदण्डसमन्वितम्। सितवस्त्रयुगच्छन्नं सितचन्दनचर्चितम्। नानाभक्ष्यरसोपेतं सहिरण्यं त्वशक्तितः। ताम्रपात्रं गुड़ोपेतं तस्योपरि निवेशयेत्। तदभावे कुथां कुर्य्यात् कामकेशवयोर्नरः। कामनाम्ना हरेरर्च्चां स्नापयेद्गुड़वारिणा। शुक्लपुष्पाक्षततिलैरर्चयेदिति केशवम्। अनेन विधिना सर्वं मासि मासि समाचरेत्। उपवासी त्रयोदश्यामर्चयेद् विष्णुमव्ययम्। फलमेकञ्च सम्प्राश्य द्वादश्यां भूतले स्वपेत्। ततस्त्रयोदशे मासि घृतधेनुसमन्विताम्। शय्यां दद्याद् द्विजेन्द्राय सर्वोपस्करसंयुताम्। काञ्चनं कामदेवं च शुक्लां गाञ्च पयस्विनीम्। वासोभिर्द्विजदाम्पत्यं पूज्य शक्त्या विभूषणैः। सर्वगन्धादिकं दद्यात् प्रीयतामित्युदीरयेत्"।

मधुकतृतीयाव्रतं भविष्योत्तरे "फाल्गुनस्य सिते पक्षे तृतीयायामुपोषिता। स्नाता स्थिता ब्रह्मचर्य्ये ततोऽन्यस्मिन् दिने पुनः। व्रजेन्मधुवनं, गौरीं पूजयेत् मधुमानसा। मन्त्रेणानेन ध्यायन्ती पार्वतीप्रतिमां शुभाम्। मृगाजिनावृतकुचां जटामुकुटशोभिताम्। गोधारथगतां देवीं रुद्रध्यानपरायणाम्। पूजयेत् गन्धकुसुमैर्दीपालक्तकचन्दनः। पर्य्यङ्कलब्धमुखरालिकुलोपगीतं दत्त्वा फलाक्षतयुतं मधुपादपस्य। गौरीव कामसदृशा भवतीह नारी" इत्यादि।

मनोरथद्वादशीव्रतं पद्मपु० "फाल्गुनामलपक्षस्य एकादश्यामुपोषितः। नरो वा यदि वा नारी समभ्यर्च्य जगत्पतिम्। हरेर्नाम जपन् भक्त्या सप्त वारान् जनेश्वर!। उत्तिष्ठन् प्रस्वपंश्चैव हरिमेवाशु कीर्त्तयेत्। अतः प्रभाते विमले द्वादश्यां नियतो हरिम्। स्नात्वा सम्यक् समभ्यर्च्य दत्त्वा विप्राय दक्षिणाम्। हरिमुद्दिश्य चैवाग्नौ घृतहोमं समाचरेत्। फाल्गुनश्चैत्रवैशाखौ ज्यैष्ठमासश्च पार्थिव!। चतुर्भिः पारणं मासैरोभर्निष्पादितं भवेत्। रक्तपुष्पैश्च चतुरो मासान् कुर्वीत चार्चनम्। जातीपुष्पाणि धूपश्च शस्तः सर्जरसेन तु। प्राश्य दर्भोदकं चात्र शाल्यन्नं च निवेदयेत्। स्वयमेव तदश्नीयाच्छेषं पूर्ववदाचरेत्। कार्त्तिकादिषु मासेषु गोमूत्रं कायशोधनम्। सुगन्धं स्वेच्छया धूपं पूजां भृङ्गारकेण च"। भृङ्गारको माकन्दः "कृसरं चात्र नैवेद्यं भुञ्जीयात्तच्च वै स्वयम्। प्रतिमासञ्च विप्राय दातव्या दक्षिणा तथा। प्रीणनं देवदेवस्य पारणे पारणे गते" वर्षसाध्यमिदम्।

मनोरथपूर्णिमाव्रतं विष्णुधर्मोत्तरे "कार्त्तिक्यान्तु तथारभ्य संपूर्णं शशलक्षणम्। पूजयेदुदये राजन्! सदा नक्ता-